

PODEM SORTIR DELS NOSTRES SEPULCRES?

«Jo soc la resurrecció i la vida»: és l'afirmació de Jesús a Marta en la mort del seu germà Llàtzer, davant del seu sepulcre, a Betània.

Marta es queixava i lamentava el fet que Jesús no hagués estat present en el moment de la mort de Llàtzer, perquè creia que, si hagués estat així, encara seria viu. Ella confiava plenament en Jesús i havia sentit a parlar d'algun fet en què, per la seva intervenció, s'havia produït una resurrecció.

Davant del sepulcre, Jesús, commogut, exclama: «Llàtzer, surt a fora!». I el mort sortí fora del sepulcre i va recuperar la seva vida humana. Aquesta és la narració evangèlica que en el cinquè diumenge d'aquest temps de quaresma proclamarem en totes les celebracions.

L'Església, abans de la Setmana Santa, desitja que afirmem que Jesús és la resurrecció i la vida, i que en ell es compleixen les paraules del profeta Isaïes quan descriu la figura del Messies, del qui havia de venir i era esperat. El qui és la vida fa sortir del sepulcre el seu amic Llàtzer. També ell, el Senyor de la vida, ens pot fer sortir dels nostres sepulcres.

Podem pensar que nosaltres som vius i que en aquests moments no som en cap sepulcre. És cert que som

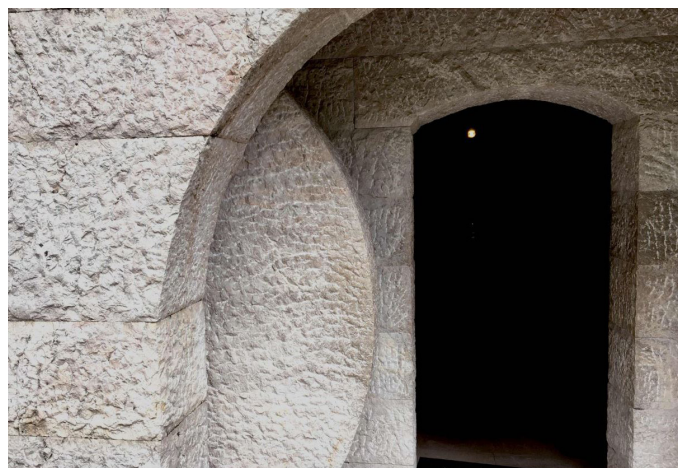
vius materialment, físicament, però alhora també podem estar posats en els nostres propis «sepulcres».

A què em refereixo amb aquests «nostres propis sepulcres»?

«Els nostres sepulcres són totes aquelles situacions i experiències que ens fan viure sense il·lusió»

Doncs, a totes aquelles situacions i experiències que ens fan viure sense il·lusió, sense ànims ni alegria, sense esperança, permanentment disgustats i enfadats amb tot-hom, insatisfets i sense capacitat d'estimar.

- Quan no trobem gust a la vida a causa de la solitud que experimentem, malgrat que estiguem envoltats d'altres persones. Quan no ens sentim ni estimats, ni valorats, ni ajudats, i sense forces i ànims per afrontar el dia a dia amb els seus maldecaps.
- Quan s'experimenta el rebuig a causa de la nacionalitat,

la raça, la religió, la situació social, les opinions... i es viuen sentiments de marginació.

- Quan es presenten situacions de malaltia, de debilitat física, en les quals ens preguntem el perquè del sofriment, i estem neguitosos i molt preocupats pel nostre futur.
- Quan es viu l'experiència de la mort de persones estimades; quan sorgeix la queixa sobre el sentit de la mort, de per què s'ha mort aquella persona, i quan l'enyorament i el buit poden portar amargor i depressió.
- Quan l'egoisme s'ha apoderat d'algú i provoca que pensi i actuï només per satisfer el propi ego, prescindint de tota altra consideració i de tot altre valor.
- Quan s'està cansat de fer el bé, de servir, d'estar atent sempre a les necessitats dels altres, d'assumir les pròpies responsabilitats, sense rebre mai cap satisfacció ni agraïment.
- Quan volent fer el bé i actuar correctament no ens en sortim, i aleshores ens desanimem.
- Quan som conscients dels nostres pecats perquè hem trencat la relació amb Déu, amb els altres i amb nosaltres mateixos.
- Quan notem que s'afebleix la fe, que no es tenen ganes de pregar, ni de celebrar l'Eucaristia, ni de mantenir la comunió amb la comunitat cristiana.
- Quan, pels motius que siguin, ja no ens queda esperança...

Aleshores ens cal creure que Jesús, el qui és la resurrecció i la vida, davant de cadascun de nosaltres crida el nostre nom i exclama: «Surt a fora!».

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura de la profecia d'Ezequiel, 37, 12-14

Avui diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres. Us faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert». Diu el Senyor.

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma, 8, 8-11

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres; encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar al Crist d'entre els morts donarà vida als vostres cossos mortals.

L'EVANGELI

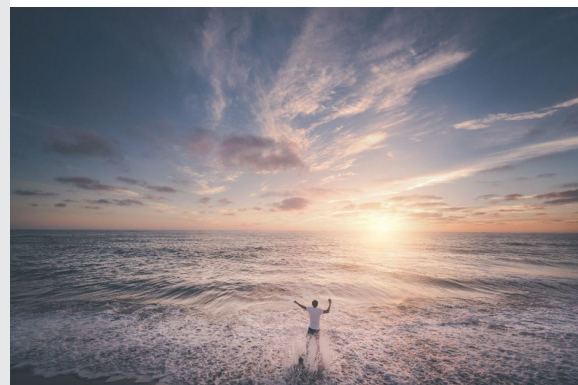
Lectura de l'evangeli segons sant Joan, 11, 1-45

En aquell temps, les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt». Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal, és per a glòria a Déu, el Fill de Déu en serà glorificat». Jesús estimava Marta i la seva germana i Llàtzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies allà on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea». Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llàtzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu». Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà». Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia». Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i a vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi no moren mai més. Ho creus, això?». Ella li diu: «Sí, Senyor: jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món». Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?». Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava». Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llàtzer no morís?». Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa». Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa tres dies que és mort». I li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?». Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'heu escoltat, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat». Havent dit això cridà ben fort: «Llàtzer, vine a fora». I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligades amb les benes d'amortallar, i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar». Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús cregueren en ell.

«Jo soc la resurrecció i la vida»

Davant la mort plorem, ens lamentem, ens sentim buits i esporuguits. Però Jesús ens dona la mà i ens fa sortir a fora del nostre espai de confort, de les nostres pors i covardies, per copsar tota la força de l'amor de Déu en aquesta humanitat. Jesús ens fa costat en tot moment, i és només en Ell que podem creure en la vida, perquè ens deslliga dels nostres egoismes, dels nostres llasts pesants i ens fa caminar per una vida nova, i que garanteix la presència de Déu en aquest nostre temps, malgrat les dificultats i els entrebancs que puguem trobar en el nostre camí de vida.

Jordi Reixach

SALM 129

R. Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa

**Des de l'abisme us crido, Senyor.
Escolteu el meu clam.
Estigueu atent. Escolteu aquest clam que us suplica.**

**Si tinguéssiu en compte les culpes,
qui es podria sostenir?
Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte.**

**Confio en la paraula del Senyor.
La meva ànima hi confia.
Espera el Senyor la meva ànima,
més que els sentinelles el matí.**

**Que esperin el matí els sentinelles!
Israel espera el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
Són ells qui redimeixen Israel
de totes les seves culpes.**

Amb motiu del coronavirus

Comunicat de la Conferència Episcopal Tarraconense

Davant l'augment de contagis pel coronavirus, i seguint les indicacions de les autoritats sanitàries per contribuir a la protecció de la salut pública, els bisbes de les deu diòcesis amb seu a Catalunya DISPOSEM les següents mesures d'urgència, que regiran des del dia d'avui:

- 1) Tots els fidels de les deu diòcesis amb seu a Catalunya queden dispensats del precepte dominical mentre duri la situació de greu crisi sanitària actual.
- 2) A causa de la situació totalment excepcional que estem vivint, des del dia d'avui queden suspeses totes les celebracions de l'Eucaristia amb participació de fidels, també la dominical.
- 3) En ordre a les exèquies, que en diàleg amb les famílies se celebrin de forma simplificada i els funerals es posposin per a més endavant.
- 4) Altres celebracions sacramentals, amb prudència pastoral, es posposaran per a més endavant.
- 5) Serà bo mantenir les esglésies obertes, en la mesura del possible, i que s'atengui amb caritat pastoral els malalts i les persones angoixades.
- 6) Resten en vigor les disposicions que cada bisbe ha donat ja per a la seva respectiva diòcesi.

Demaneu a tots els fidels que intensifiquin l'oració i mirin de seguir la Santa Missa a través de la televisió, de la ràdio o Internet, pregant Déu que ens alliberi d'aquesta pandèmia, per intercessió de la Verge Maria.

Tarragona, 14 de març de 2020

Unes reflexions en aquest temps de confinament

- Acceptar que som vulnerables i que la vida ens ho recordi dràsticament.
- Respectar la distància perquè estimem la proximitat.
- Saber-se aturar per poder reprendre la direcció adequada.
- Redescobrir la solidaritat com l'únic camí per al guariment.
- Retrobar el silenci que ens humanitza i ens pacifica.
- Prendre distància del món per apropar-nos al món interior.
- Desintoxicar-se del consumisme i abraçar la templança.
- Saludar a distància amb l'ànima, posant-hi el cor a prop.
- Retrobar la família i revifar el caliu de la llar.
- Gosar pensar, pregar, llegir, crear, escriure, posar ordre, a dins i a fora.
- Sentir agraïment per un personal sanitari que s'arrisca per treure'ns del risc.
- Donar gràcies als mestres que tenen els nens cada dia «normal».
- Valorar els joves i professionals de tot tipus que s'ofereixen per ajudar.
- Fer del somriure la millor comunicació de complicitat.
- Confiar que, malgrat que se'ns malmetin moltes flors, mai podran aturar la primavera.

AMUNT ELS CORS!

Miquel-Àngel Ferrés

L'ENTREVISTA

25 anys del Concili Provincial Tarraconense

Antoni Calvó Espigulé és un empresari de la construcció, actualment jubilat. Va participar al Concili Provincial Tarraconense com a president del Consell de Laics del Bisbat de Girona.

Quin record en guarda, de la seva participació al Concili Provincial Tarraconense?

Fou una experiència forta i pràctica de comunió eclesial, inesborrable i de difícil comunicació. Uns mesos de treball intens, de molta responsabilitat, compensat per la coneixença de moltes persones d'arreu de Catalunya, de procedència i de punts de vista molt diversos, però amb inquietuds similars, amb qui debatèrem amb total llibertat.

Quina valoració en fa, de les conclusions acordades?

Valoro d'una manera molt especial la primera resolució, la que per a molts era coneguda com el «davantal», perquè és la clau d'interpretació de totes les altres resolucions, i que fou pràcticament redactada per l'aula conciliar, amb la suma de moltes i diverses aportacions, i perquè fou l'única que votàrem conjuntament els membres conciliaris, amb vot consultiu, i els bisbes, amb vot deliberatiu.

Quins nous reptes té l'Església a casa nostra de cara al futur?

El principal repte per a l'Església en general –no només per a la de casa nostra– és la inculcació en la nostra societat actual, moderna o postmoderna, i la confrontació amb els valors d'aquesta modernitat: racionalitat, esperit crític, emancipació de la ciència i de la tècnica; de la política i de la moral; democratització, igualtat de gènere, consciència ecològica...

En aquest espai us estem oferint un seguit d'entrevistes amb motiu dels 25 anys del Concili Provincial Tarraconense. Coordina: Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS).

Pregària del papa Francesc davant la pandèmia del coronavirus

Oh Maria, vós brilleu sempre en el nostre camí com a signe de salvació i d'esperança.

Nosaltres ens adrecem a vós, Salut dels malalts, que al costat de la creu va estar associada al dolor de Jesús, mantenint ferma la fe.

Vós, Salvació de tots els pobles, sabeu quina és la nostra necessitat i estem segurs que ens proveireu, perquè, com a Canà de Galilea, pugui retornar l'alegria i la festa després d'aquests moments de prova.

Ajudeu-nos, Mare de l'Amor Diví, a conformar-nos a la voluntat del Pare i a fer el que ens digui Jesús, que ha pres damunt seu els nostres patiments i ha carregat els nostres dolors per conduir-nos, a través de la creu, a l'alegria de la resurrecció.

Sota el vostre mantell ens refugiem, Santa Mare de Déu. No desoïu les nostres súpliques que ens trobem en la prova i allibereu-nos de tot pecat, oh Verge gloriosa i beneïda.

Oficines de Casa Carles tancades al públic fins a nou avís

Durant aquest temps de confinament, les oficines de Casa Carles, seu del Bisbat de Girona, romandran tancades al públic fins a nou avís. Per a qualsevol urgència, podeu contactar amb el Bisbat a través de l'adreça electrònica bisbatgirona@bisbatgirona.cat o bé al telèfon 972 41 27 20 (de dilluns a divendres de 10 a 12 h).

Misses a distància, des de casa

Davant la situació excepcional que estem vivint aquests dies per tal d'evitar la propagació del coronavirus-Covid19, i seguint les mesures indicades per les autoritats civils i sanitàries, des del Bisbat de Girona us proposem algunes possibilitats per poder seguir la retransmissió de la missa a través de la televisió i/o ràdio o a través d'Internet. Trobareu el llistat complet, en constant actualització, a la pàgina web www.bisbatgirona.cat.

SANTORAL I LECTURES

Diumenge cinquè de Quaresma, 29 de març de 2020. Sta. Glàdis (s. V), reina de Gal·les. **Lectures:** Ez 37, 12-14 / Sl 129 / Rm 8, 8-11 / Jo 11, -1-45 (o més breu: 11, 3-7.17.20-27.38b-45).

Dilluns, 30. St. Segon (+ 119), màrtir a Asti (actual Itàlia). Bta. Osburga (+ 1018), abadessa. **Lectures:** Dn 13, 1-9.15-17.19-30.33-62 (o més breu: 13, 41c-62) / Sl 22 / Jo 8, 1-11

Dimarts, 31. St. Guiu (+ 1046), abat. Sta. Balbina (+ 595), verge màrtir. Bta. Natàlia Tulasiewicz (+ 1943), noia màrtir al camp de concentració de Ravensbrück. **Lectures:** Nm 21, 4-9 / Sl 101 / Jo 8, 21-30.

Dimecres, 1 d'abril. St. Cels (+ 1129), bisbe. Sta. Maria Egípcia (s. V), penitent en el desert. **Lectures:** Dn 3, 14-20.91-92.95 / Sl. Dn 3, 52.53.54.55.56 / Jo 8, 31-42.

Dijous, 2. St. Francesc de Paula (+ 1507), ermità i fundador dels Mínims. Sta. Teodora (+ 307), verge i màrtir. **Lectures:** Gn 17, 3-9 / Sl 104 / Jo 8, 51-59.

Divendres, 3. Festa tradicional de la Mare de Déu dels Dolors. St. Sixte (+ 128), papa màrtir. **Lectures:** Jr 20, 10-13 / Sl 17 / Jo 10, 31-42. Dia d'abstinència.

Dissabte, 4. St. Benet de Palerm (+ 1589), també anomenat, sant Benet «el negre», franciscà. St. Francesc Marto (+ 1919), nen vident de Fàtima. **Lectures:** Ez 37, 21-28 / Sl. Jr 31, 10.11-12ab.13 / Jo 11, 45-56.

Litúrgia de les Hores: primera setmana del Salteri.

APUNTS

El CPL posa en obert les seves revistes en línia

Mentre duri el confinament, el Centre de Pastoral Litúrgica (CPL) posa en obert les seves publicacions periòdiques, que són les revistes *Missa Dominical*, *Liturgia y Espiritualidad*, *Galilea*. 153 i *Phase*. Aquestes publicacions arriben als seus usuaris per servei de missatgeria. A causa del fet que el CPL no pot garantir-ne la distribució en forma o data, estableixen poder-les utilitzar directament en línia de forma gratuïta. Per fer-ho cal entrar a <https://www.cpl.es/cliente/identificarse?lang=cat> i posar en l'apartat de «client habitual» el correu electrònic cpl@cpl.es i la contrasenya 12345.

La Junta de Confraries cancel·la tots els actes de Setmana Santa a Girona

La Junta de Confraries va fer pública, el dissabte 14 de març al matí, la cancel·lació de totes les activitats previstes per a la Setmana Santa a Girona, inclosa la Processó del Sant Enterrament. En un comunicat, expliquen que ho fan «amb gran pesar, però amb un sentit de preocupació i de responsabilitat per la ciutadania i seguint les indicacions de les autoritats sanitàries, civils i eclesiàstiques, i en compliment dels protocols i mesures preventives d'emergències associades a malalties transmissibles d'alt risc».

